

Istorijski razvoj poštanskog saobraćaja

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 15 | Nivo: Visoka ICT

Reč pošta, naziv za organizaciju koja vrši prenos poštanskih pošiljaka, potiče od latinske reči posita, što znači postavljena. Početkom naše ere, Rimljani organizuju glasničku službu cursus publicus za održavanje veza sa udaljenim provincijama koja je raspolagala solidnom mrežom puteva na kojima su postavljane stanice. Stanice su služile za odmor glasnika i zamenu konja, pa su stoga nazivane posita statio-postavljena stanica.

Reč posita ponovo se javlja u srednjem veku. U XIII veku u Italiji reč posta od posita je oznaka za konjičke relejne stanice.

U XV veku porodica Taxis iz Italije prelazi u Nemačku gde organizuje dvorsku glasničku službu, a od XVI veka i poštanski saobraćaj u Srednjoj i Zapadnoj Evropi. Taksisi reč posta prenose u Nemačku.

Germanizovana u post, ova reč označava konjičke relejne stanice za zamenu konja, preuzimanje putnika i pošiljaka.

Reč post prihvataju mnogi narodi i prilagođavaju svom jeziku. Na francuskom la post, na ruskom počta, na srpsko-hrvatskom pošta je naziv za relejne stanice da bi vremenom dobila šire značenje i postala naziv za ustanovu koja vrši prenos poštanskih pošiljaka.

Izuzetak je anglosaksonsko jezičko područje gde se upotrebljava reč maill, i špansko jezičko područje gde se koristi reč correo ili correio koja potiče od glagola currere što znači trčati.

Danas reč pošta ima više značenja. Reč pošta u najširem smislu označava celokupnu poštansku organizaciju. Označava i mesto-poštansku zgradu ili prostoriju gde se vrše poštanske usluge kao i poštanske pošiljke koje korisnici predaju, pošta prenosi pod određenim uslovima. Na osnovu reči pošta stvaraju se i pojmovi kao što su poštar, poštonoša, poštarina i sl.

Uloga pisma i pismenosti u razvoju poštanskog saobraćaja

Značaj i vrste pisama u razvoju društva

(deo u prezentaciji)

Pismo je sistem znakova koji predstavljaju određenje elemente govornog jezika, pojedine reči, slogove ili glasove. Pismo ima i značenje poruke, pošiljke, kada je pisano saopštenje upućeno i prenosi se drugom licu.

Pojavom pisma i pismenosti javljaju se i prvi oblici pošte. Pošta vrši prenos pismenih saobštenja pa se javlja i razvija pojavom pisma i pismenosti. Prenosom pismenog saopštenja do primaoca javljaju se i prvi oblici pošte.

Mogu se izdvojiti 4 najznačajnija pisma, 4 faze u razvoju pisma i to:

slikovno pismo

ideografsko pismo

slogovno pismo

glasovno pismo

Najznačajnije vrste pisama u vrsti pisama su:

Klinasto pismo (4000 g.p.n.e.) sastavili su ga Sumani (narod koji je živeo u Mesopotamiji), preuzimaju ga Asirci, Vavilonci i još 15ak naroda Staroga sveta. Klinasto pismo je predstavljalo kombinaciju ideografskog, slogovnog i glasovnog pisma. U najsavršenijem obliku imalo je 41 znak.

Egipatsko pismo- hijeroglifi (sveti znaci), javlja se oko 4000 g.p.n.e. u dolini Nila u državi egipatskih faraona. U početku ideografsko, egipatsko pismo se razvija, pa ideografski znaci označavaju skup glasova (2 do 3 glasa), a pojedini ideografski znaci označavaju i samo po jedan glas.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com